

Список використаних джерел:

1. The war in Ukraine and its effects on maritime trade of logistics. Maritime trade disrupted. (28 June 2022). United Nations Conference on Trade and Development. [in English].
2. Review of Maritime Transport, for a detailed assessment of determinants of maritime transport costs (2015). United Nations Conference on Trade and Development. [in English].
3. GrynspanR., “Weathering a ‘perfect storm’ of cascading crises”, Retrived from :<https://unctad.org/news/blog-weathering-perfect-storm-cascading-crises> [in English].

ЗАХОДИ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

А. В. ТИХОН, студентка

Н. М. БОГАЦЬКА, канд. екон. наук, доцент

Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ

21000 Україна, м. Вінниця, вул. Соборна, 87

n.bohatska@vtei.edu.ua

Підприємство вважається прибутковим, якщо в результаті реалізації продукції, робіт, послуг покриває всі свої витрати і отримує прибуток. Тобто в широкому розумінні слова рентабельність означає прибутковість. Але визначення рентабельності як прибутковості недостатньо точно розкриває свій економічний зміст через відсутність тотожності між ними, оскільки розмір прибутку і рівень рентабельності, як правило, не змінюються в рівній пропорції, а часто і в різному напрямку. Рентабельність власного (акціонерного) капіталу залежить від зміни рівня рентабельності продукції, швидкості звороту сукупного капіталу і співвідношення власного і позикового капіталу. Залежно від показника, з яким співвідноситься прибуток, виділяють наступну класифікацію показників рентабельності [1].

Розглянемо спочатку чинники, які безпосередньо пов'язані з діяльністю підприємства, які можна змінювати і регулювати залежно від поставлених перед підприємством цілей і завдань, тобто виробничі чинники пов'язані з основною діяльністю підприємства, і позавиробничі чинники, які не пов'язані з виробництвом продукції і з основною діяльністю підприємства. Позавиробничі чинники включають постачальницько-збутову діяльність, тобто своєчасність і повноту виконання постачальниками і покупцями зобов'язань перед підприємством, їх віддаленість від підприємства, вартість перевезення до місця призначення і тому подібне.

Екстенсивні чинники пов'язані зі зміною кількісних параметрів елементів виробничого процесу, та включають:

- зміна обсягу і часу роботи засобів праці, тобто, наприклад, покупка машини, верстата, будівництво нових цехів і приміщень або збільшення часу роботи обладнання для збільшення обсягу виробництва продуктів;

- зміна кількості предметів праці, непродуктивне використання засобів праці, тобто збільшення запасів, велика питома вага браку і відходів в обсяги виробленої продукції;

- зміна чисельності робітників, фонду робочого часу, непродуктивні витрати живої праці [2].

Інтенсивні виробничі чинники пов'язані з підвищенням якості використання факторів виробництва, до них відносяться:

- підвищення якісних характеристик і продуктивності обладнання, тобто своєчасна заміна обладнання на більш сучасне та більш продуктивне; використання прогресивних матеріалів, досконалість технології обробки, прискорення обороту матеріалів;

- підвищення кваліфікації робітників, зниження трудомісткості виробництва, вдосконалення організації праці.

Крім внутрішніх чинників рентабельність компанії забезпечують і зовнішні фактори, що не залежать від діяльності підприємства, але часто досить сильно впливають на результат її діяльності [3].

Отже, для підвищення прибутку та рентабельності підприємства потрібно спиратися на комплексний техніко-економічний аналіз діяльності підприємства, а також чітко визначити стратегію свого розвитку. Реалізація стратегії, спрямованої на розширення ринку збуту, збільшення обсягу реалізації продукції та послуг, а також зниження загальних витрат підприємства, повною мірою сприятиме збільшенню рентабельності та покращенню фінансових результатів діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Батракова Т. І. Управління ефективністю діяльності підприємства – запорука його успішного функціонування / Т.І. Батракова // Економічний аналіз. – 2015. – Т. 19. – №. 2. – С. 13-19.

2. Богацька Н.М. Прибуток підприємства як рушійна сила функціонування ринкової економіки / Н.М. Богацька, М.М. Кузьменко // Вісник ХНУ. - 2018. - 102с.

3. Феценко О. П. Рентабельність суб'єктів господарювання як складова оцінки фінансового стану // Формування ринкових відносин в Україні. – 2013. – №. 9. – С. 71-75.